IV

(Rättsakter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 oktober 2009

om statligt stöd C 10/07 (ex NN 13/07) som Ungern beslutat att genomföra för skatteavdrag för koncerninterna räntebetalningar

[delgivet med nr K(2009) 8130]

(Endast den ungerska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2010/95/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2, första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I januari 2003 införde de ungerska myndigheterna nya bestämmelser om förmånliga skatteregler för nettoräntеintäkter mellan företag inom samma koncern. Detta har dock inte meddelats kommissionen. Genom en skrivelse av den 19 november 2004 begärde kommissionen upplysningar från de ungerska myndigheterna, vilka överlämnades den 14 december 2004.

(2) Den 21 mars 2007 underrättade kommissionen Ungern om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende denna stödordning. Efter två förlängningar av tidsgränsen svarade de ungerska myndigheterna genom en skrivelse av den 20 juni 2007.

(3) Kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga. Synpunkter inkom från Amerikanska handelskammaren *(AmCham)* i Ungern den 20 juli 2007, från Nederländerna den 26 juli 2007 och från MOL plc den 26 juli 2007. Dessa synpunkter översändes till Ungern. De ungerska myndigheterna besvarade synpunkterna genom ett elektroniskt meddelande av den 6 september 2007.

(4) Genom en skrivelse av den 12 februari 2008 begärde kommissionen närmare upplysningar från de ungerska myndigheterna, som svarade genom skrivelser av den 28 april 2008, den 19 juni 2008 och den 13 oktober 2008.

(5) Genom en skrivelse av den 24 juni 2009 upplyste de ungerska myndigheterna kommissionen om sin avsikt att avskaffa systemet från och med den 1 januari 2010.

(6) Den 29 juni 2009 antog det ungerska parlamentet ändringar av skattelagen för 2010, inbegripet ett avskaffande av bestämmelsen om skatteavdrag på 50 procent för koncerninterna räntebetalningar. Lagen offentliggjordes i den ungerska statens officiella tidning den 9 juli 2009.

(7) Genom ett elektroniskt meddelande av den 1 oktober 2009 inkom de ungerska myndigheterna med ytterligare upplysningar.

[1] EUT C 142, 27.6.2007, s. 12.

[2] Se fotnot 1.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

(8) Åtgärden innebär att det ges möjlighet att från skatteunderlaget i Ungern dra av 50 procent av nettoränteintäkterna från andra företag inom samma koncern, vilket är balansen mellan erhållen ränta från dotterbolag minus den ränta som betalats till dotterbolagen ([3]). Följaktligen beskattas endast hälften av de erhållna nettointäkterna, medan hela beloppet skulle vara beskattningsbart vid normal tillämpning av skattesystemet. När det gäller de nettoränteintäkter som betalas av dotterbolagen ska 50 procent av de betalda nettoränteintäkterna läggas till det beskattningsbara underlaget ([4]). I stället för att göra fullt avdrag för de nettoränteintäkter som betalas inom ramen för det normala skattesystemet får företag följaktligen dra av endast hälften av detta belopp från sitt skatteunderlag. Ordningen är endast tillämplig på ränta som erhållits från eller utbetalats till företag inom samma koncern.

(9) Ett dotterbolag definieras på följande sätt ([5]):

a) Ett företag där skattebetalaren direkt eller indirekt har ett majoritetsintresse.

b) Ett företag som direkt eller indirekt har ett majoritetsintresse i det skattebetalande företaget.

c) Alla andra företag där ett tredje företag direkt eller indirekt har ett majoritetsintresse i både det skattebetalande företaget och det andra företaget.

d) Ett utländskt företag och dess permanenta filial i Ungern, en permanent filial till ett utländskt företag i Ungern och en person med vilken företaget har en sådan relation som anges ovan i punkterna a–c.

Begreppet ”majoritetsintresse” omfattar även en situation där någon part har rätt at utse eller avskeda majoriteten av cheferna i ledningen och ledamöterna i tillsynsrådet. När det fastställs om ett majoritetsintresse föreligger ska även rösträtten för nära släktingar beaktas.

([3]) Ett exempel: Om ett företag erhåller en ränta på 100 från ett företag inom koncernen och betalar en ränta på 60 till ett företag inom koncernen är balansen 40, vilket utgör den erhållna nettoräntan.

([4]) Om ett företag erhåller en ränta på 100 från ett företag inom koncernen, samtidigt som det betalar en ränta på 160 till ett företag inom koncernen, är balansen 60, vilket utgör den betalade nettoräntan.

([5]) Artikel 4.23 i lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt.

Högsta avdragsgilla belopp

(10) Det sammanlagda beloppet för särskilda avdrag, inklusive koncerninterna avdrag, begränsas till högst 50 procent av vinsten före skatt. ([6])

Undantagsklausul (”opt out”)

(11) Ett skattebetalande företag kan varje år besluta om det ska tillämpa ordningen eller göra undantag från den. Om ett företag som har betalat nettoränta väljer att göra undantag från ordningen behöver det inte öka sitt beskattningsbara underlag på det sätt som beskrivs ovan och kan tillämpa det normala skattesystemet genom ett fullständigt avdrag av betalad ränta, på villkor att det meddelar alla dotterbolag (såväl inrikes som utrikes) som ränta har betalats till (eller ska betalas) eller som ränta har erhållits ifrån (eller ska erhållas) ([7]). I så fall beaktar inte dotterbolagen ränta som har erhållits från eller har betalats till detta skattebetalande företag när de beräknar sitt beskattningsbara underlag med avseende på räntebetalningar inom ramen för tillämpningen av denna ordning ([8]).

(12) De ungerska myndigheterna har inga oinskränkta rättigheter eftersom beslutet om att tillämpa eller göra undantag från åtgärden med avseende på betalad nettoränta fattas av de dotterbolag som beskrivs i ovanstående skäl.

Stödmottagare

(13) Lagstiftningen gäller för juridiska personer, Europabolag, europeiska kooperativa föreningar, kooperativ och utländska företags permanenta filialer. Bestämmelsen är inte tillämplig på försäkringsbolag, finansinstitutioner, investmentbolag, mikroföretag eller småföretag ([9]).

Rättslig grund

(14) Följande bestämmelser i lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt utgör ordningens rättsliga grund: artiklarna 7.1 k, 7.14 och 7.16, artiklarna 8.1 k och 8.2 samt artikel 29/D.15.

([6]) Artikel 7.14 i lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt.

([7]) Artikel 29/D.15 i lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt.

([8]) Exempel: Om företag A erhåller ränta från två dotterbolag, 50 från företag B och 60 från företag C, och om företag B tillämpar undantaget och väljer att inte höja sitt beskattningsbara underlag, kan företag A endast använda den ränta på 60 som erhållits från företag C för tillämpningen av åtgärden. Företag A kommer följaktligen att vara fullt skattskyldigt för den ränta på 50 som det erhållit från företag B, men skattar endast för hälften av beloppet 60 som erhållits från företag C.

([9]) Ett litet företag definieras som ett företag med färre än 50 anställda, vars årliga omsättning och/eller årliga balansräkning inte överstiger 10 miljoner euro. Ett mikroföretag definieras som ett företag med färre än 10 anställda, vars årliga omsättning och/eller årliga balansräkning inte överstiger 2 miljoner euro.

(15) Den gällande lagstiftningen innehåller vissa ändringar när det gäller stödberättigade mottagare jämfört med åtgärdens ursprungliga bestämmelser. Dessa åtgärder trädde i kraft den 1 januari 2003. I den ursprungliga lagstiftningen omfattades inte Europabolag och europeiska kooperativa föreningar eftersom Ungern fortfarande inte hade blivit medlem i Europeiska unionen. Stadgan om Europabolag trädde i kraft den 8 oktober 2004, och stadgan om europeiska kooperativa föreningar antogs den 22 juli 2003 och trädde i kraft den 16 augusti 2006. Eftersom riskkapitalföretag inte längre får inrättas i Ungern från och med den 1 juni 2004, ströks dessa företag även från listan över stödberättigade företag.

Varaktighet

(16) Från början fanns ingen begränsning av ordningens varaktighet. Såsom anges ovan avskaffades åtgärden enligt lag från och med den 1 januari 2010.

Budget

(17) Ungern lämnade följande siffror för åtgärdens inverkan på de ungerska budgetmedlen:

1 000 HUF ([1])

År	Balansen för korrigeringar av det beskattningsbara underlaget (minskande/ökande) poster beroende på åtgärden	Åtgärdens inverkan på beskattningen
2003	2 280 424	410 476
2004	4 478 141	716 503
2005	7 279 164	1 164 666
2006	125 992 638	20 158 822

([1]) Ungerska forinter – den ungefärliga växelkursen för de berörda åren är 250 ungerska forinter för 1 euro.

(18) Sammanlagt uppgår åtgärdens inverkan under de berörda åren till cirka 24 miljarder ungerska forinter (96 miljoner euro) ([10]).

III. SKÄL FÖR ATT INLEDA FÖRFARANDET

(19) I beslutet om inledande uttryckte kommissionen tvivel om huruvida ordningen utgör en allmän åtgärd eftersom inte alla företag i Ungern kan utnyttja den förmånliga skattebehandlingen för koncerninterna räntebetalningar.

(20) När det gäller frågan om det föreligger en ekonomisk fördel ansåg kommissionen att ordningen ger en fördel för enskilda företag som tillhör en koncern som erhåller positiv nettoränta från dotterbolag.

(21) På koncernnivå betonade kommissionen att ordningen innebär en fördel vid gränsöverskridande situationer med ingående ränta om det företag som erhåller nettoräntan är etablerat i Ungern och det företag som betalar nettoräntan inte är etablerat i landet.

(22) Kommissionen förklarade dock att åtgärden inte ger några ytterligare fördelar i en gränsöverskridande situation med utgående ränta där det företag som erhåller räntan inte är etablerat i landet och det företag som betalar räntan är ungerskt. I en inrikes situation, där båda företagen är etablerade i Ungern, uppstår i princip inte heller någon fördel på koncernnivå.

(23) När det gäller selektivitetskriteriet konstaterade kommissionen för det första att försäkringsbolag, finansinstitut, investmentbolag och riskkapitalbolag samt småföretag rättsligt sett undantas från åtgärdens tillämpningsområde. För det andra, och när det gäller enskilda företag, kan endast företag som ingår i en koncern utnyttja ordningens lägre beskattning för koncerninterna räntebetalningar. För det tredje förefaller ordningen vara fördelaktig på koncernnivå vid gränsöverskridande situationer med ingående ränta, där det företag som erhåller räntan är ungerskt och det företag som betalar räntan inte är etablerat i landet. För det fjärde är ordningens undantagsklausul, som innebär att företagen varje år kan besluta om de ska tillämpa ordningen eller inte, ytterligare ett skäl att anse att åtgärden utgör ett undantag från skattesystemet i Ungern.

(24) Kommissionen tvivlade även på att de ovannämnda undantagen var motiverade av skattesystemets ”art eller allmänna funktion”, och ansåg därför att åtgärden inte var förenlig med den gemensamma marknaden.

(25) Avslutningsvis ansåg kommissionen att åtgärden inte kunde anses utgöra befintligt stöd eftersom den inte uppfyller några av de villkor som anges i bilaga IV.3 i anslutningsakten.

([10]) Ungern har inte lämnat några upplysningar om de följande åren.

IV. DE UNGERSKA MYNDIGHETERNAS SYNPUNKTER

Rättslig grund för bedömningen

(26) På grund av att direkt beskattning inte är harmoniserad på gemenskapsnivå ansåg de ungerska myndigheterna att åtgärden borde bedömas enligt bestämmelserna i EG-fördraget om tillnärmning av lagstiftning i enlighet med artiklarna 96 och 97 i EG-fördraget, och inte på grundval av bestämmelserna om statligt stöd. De ungerska myndigheterna hänvisar till EG-domstolens rättspraxis, där domstolen fastställer att direkt beskattning hör till medlemsstaternas behörighetsområde, men att medlemsstaterna måste utöva denna befogenhet i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen om direkt beskattning. I detta sammanhang hävdar Ungern att efterlevnaden av etableringsfriheten i stor utsträckning inverkade på åtgärden.

Åtgärdens syfte

(27) Syftet med åtgärden är att koncernintern lånefinansiering – som ger optimal fördelning av likviditeten – kan ske utan att beskattningen påverkar affärsbeslut om företagens verksamhet och finansiering.

(28) Till skillnad från majoriteten av medlemsstaterna beskattas inte koncerner i Ungern. Koncernbeskattning ger möjligheten att kompensera ett (inrikes) koncernföretags förlust mot vinsten för ett annat (inrikes) koncernföretag under samma år. Ungern saknar budgetmedel för att införa ett fullständigt koncernbeskattningssystem. Den ungerska bestämmelsen infördes därför som ett alternativ till koncernbeskattning för att delvis minska konkurrensnackdelen jämfört med andra medlemsstater som har ett fullständigt koncernbeskattningssystem.

(29) Genom att tillåta ett avdrag på 50 procent av erhållen ränta och symmetriskt – för att nå det skattepolitiska målet – tillåta en ökning av företagets vinst med 50 procent av den ränta som betalas till dotterbolag, minskas skillnaden mellan aktie- och lånefinansiering i koncerner, eftersom utdelning som ersättning för aktiefinansiering är undantagen från skatt medan ränta på lånefinansiering beskattas.

(30) Enligt de ungerska myndigheterna utgör åtgärden en slags delvis koncernbeskattning, som endast tillämpas på ränteintäkter. Det är en allmänt tillämplig bestämmelse som inte gynnar vissa företag eller viss produktion. Koncernbeskattning är ett allmänt inslag i skattesystemet i vissa medlemsstater, och såvitt de ungerska myndigheterna visste hade kommissionen aldrig bestridit koncernbeskattningens förenlighet med EG-fördraget.

Förekomsten av statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i EG-fördraget

(31) De ungerska myndigheterna anser inte att den berörda ordningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, eftersom kriterierna om i) ekonomisk fördel, ii) selektivitet och iii) statliga medel inte är uppfyllda.

Ekonomisk fördel

(32) Enligt beslutet om inledande ger åtgärden en fördel för i) enskilda företag p.g.a. möjligheten att dra av 50 procent av nettoränteintäkterna från det beskattningsbara underlaget och ii) för hela koncernen när ett ungerskt företag i koncernen finansierar ett koncernföretag utomlands och erhåller nettoränteintäkter, eftersom företaget beviljas 50 procents avdrag även för detta.

(33) De ungerska myndigheterna hävdar att åtgärden kan utgöra en fördel för enskilda företag, men att den samtidigt utgör en nackdel för den andra parten i lånetransaktionen, vilket innebär att den är symmetrisk på rent nationell nivå. Åtgärden kan även utgöra en fördel för hela koncernen, men fördelen begränsas till en snabbare avräkning av ränteförlusterna för ett företag i koncernen mot ett annat företags ränteintäkter, precis som andra koncernbeskattningssystem.

(34) De ungerska myndigheterna hävdar vidare att om ett dotterbolag som är etablerat utomlands beviljas ett koncerninternt lån i en gränsöverskridande situation och betalar ränta på lånet, beror fördelen på den skattesats som tillämpas i den medlemsstat där företaget har sitt säte. Fördelen beror inte på stödkomponenten i den ungerska åtgärden, utan är endast ett resultat av skillnaden mellan medlemsstaternas skatteregler, som inte kan beaktas i bedömningen av den här åtgärden. Om den utländska lagstiftningen var densamma som den ungerska skulle den fördel som kommissionen påvisat inte längre föreligga.

(35) Såsom anges i kommissionens beslut om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet ([11]), måste förekomsten av en fördel dessutom bedömas inom ramen för bestämmelserna om statligt stöd endast på nationell nivå. I detta avseende konstaterar Ungern att åtgärden inte leder till en snedvridning av konkurrensen på nationell nivå och att den inte utgör en fördel eftersom den är skatteneutral.

([11]) Skäl 82 i kommissionens beslut 2003/515/EG av den 17 februari 2003 om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet (EUT L 180, 18.7.2003, s. 52).

(36) De ungerska myndigheterna håller inte med kommissionen om att åtgärden utgör en fördel vid gränsöverskridande transaktioner (med erhållen ränta). Ungern hävdar att den faktiska företagsskattesatsen på 16 procent redan kan utgöra ett incitament för koncerner att förlägga verksamheter till Ungern. Den eventuella fördelen är alltså inte att det finns ett skatteincitament för multinationella företag, utan beror på etableringsfriheten. Om de ungerska myndigheterna hade undantagit koncerner som har företag etablerade utanför Ungern från åtgärdens tillämpningsområde skulle denna princip ha överträtts.

(37) De ungerska myndigheterna hävdar dessutom att koncernerna kan fördela sina finansiella medel på ett effektivare sätt med hjälp av åtgärden, precis som liknande koncernbeskattningssystem som finns i andra medlemsstater. Åtgärden är strängare än skattekonsolideringssystem, som möjliggör fördelning av alla typer av förluster inom en administrativ enhet.

(38) Om en åtgärd är en allmänt tillämplig bestämmelse i den normala företagsbeskattningen utgör den ingen fördel. De ungerska myndigheterna anser att denna åtgärd är ett speciellt koncernbeskattningsarrangemang, som är lika allmänt som koncernbeskattningssystemen i en del andra medlemsstater, utan att vissa företag eller viss produktion gynnas. Såvitt de ungerska myndigheterna vet har kommissionen aldrig ansett att andra medlemsstaters koncernbeskattningssystem inte är förenliga med EG-fördraget. Systemet är en integrerad del av de allmänna bestämmelserna om beräkning av det beskattningsbara underlaget. Därför utgör det ingen ekonomisk fördel.

Statliga medel

(39) För det första anser Ungern att åtgärden är allmän och att den ingår i skattesystemets bestämmelser. Inga ytterligare statliga medel används därför, eftersom den normala skattskyldigheten inte ändras.

(40) De ungerska myndigheterna konstaterar också att kommissionen i beslutet om inledande förklarar att fördelen med åtgärden på koncernnivå uppstår i gränsöverskridande situationer när det företag som betalar räntan utomlands beskattas till en effektiv ränta som är högre än 8 procent. En sådan fördel tillskrivs inte den ungerska staten och medför inte heller någon förlust av ungerska statliga medel. Fördelen ges av den utländska stat som tillåter fullt avdrag för den betalda räntan. Den potentiella fördelen ges därför inte från den ungerska statens medel just i de fall där kommissionen fastställde att det förelåg en sådan fördel.

(41) De ungerska myndigheterna konstaterar dessutom att den företagsskatt som betalas av det koncernföretag som erhåller räntan genom tillämpningen av åtgärden utgör en intäkt för staten, som den förmodligen inte skulle få utan åtgärden.

Selektivitet

(42) De ungerska myndigheterna hävdar att åtgärden ingår i de allmänna bestämmelserna om företagsbeskattning, och att den därför inte är selektiv.

(43) Kommissionens åsikt att stödmottagarna är företag som är aktiva inom flera olika ekonomiska sektorer underbygger Ungerns åsikt att åtgärden inte är selektiv. Det finns företag som tillämpar åtgärden (sammanlagt över tusen stycken) inom alla sektorer av den ungerska ekonomin. Åtgärden tillämpas även inom sektorer där multinationella företag eller stora företag inte är verksamma (t.ex. jordbruk, utbildning och catering).

(44) De ungerska myndigheterna påpekar även att en åtgärd inte kan anses vara selektiv om den inte kan tillämpas på samma villkor för alla skattebetalare. När det gäller tillämpningen av åtgärden befinner sig endast företag som tillhör koncerner i en situation som är jämförbar i ett faktiskt och rättsligt hänseende.

(45) Det faktum att åtgärden nödvändigtvis måste tillämpas av företag som har minst ett dotterbolag förefaller göra åtgärden selektiv. De ungerska myndigheterna hävdar emellertid att ett företag som tillhandahåller koncerninterna lån inte befinner sig i en jämförbar situation med ett företag som lånar ut till oberoende parter. Det är endast godkända finansinstitut som får låna ut till oberoende parter i enlighet med den ungerska lagen om kreditinstitut, som följer direktivet om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([12]). Företag vars huvudsakliga verksamhet är att finansiera tredjeparter kan inte jämföras med företag som tillhandahåller koncernintern finansiering för att fördela likviditeten på ett optimalt sätt inom koncernen.

(46) Ungern hänvisar till kommissionens 27:e rapport om konkurrenspolitiken från 1997 ([13]), där kommissionen nämner en nederländsk åtgärd för att minska löneskatter som togs ut av arbetsgivare som var engagerade i forsknings- och utvecklingsverksamhet. Åtgärden ansågs inte utgöra statligt stöd eftersom den inte omfattade någon särskild region, sektor eller företag, och tillämpades på grundval av objektiva kriterier.

1. Rättsliga undantag

(47) De ungerska myndigheterna anser att de flesta allmänna skattebestämmelser innehåller undantag från tillämpningsområdet som grundas på ekonomipolitiska hänsynstaganden och ligger i linje med skattesystemets art och allmänna struktur.

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

([13]) http://ec.europa.eu/competition/annual_reports/rap97_en.html

(48) När det gäller undantaget för småföretag konstaterar de ungerska myndigheterna att 1) småföretag vanligen inte tillhandahåller koncernintern finansiering, 2) om åtgärden skulle utvidgas till att omfatta småföretag skulle detta innebära höga administrativa kostnader som är oproportionerliga i förhållande till de eventuella fördelar som företagen skulle få i praktiken, och 3) att den ungerska lagen om företagsskatt innehåller flera skattefördelar som är speciellt utformade för småföretag. Ungern hänvisar till GIL-målet ([14]), där EG-domstolen stödde logiken att olika skattebetalare kan behandlas enligt olika rättsliga grunder i skattelagstiftningen.

(49) När det gäller finanssektorn hävdar Ungern vidare att syftet med åtgärden inte var att främja koncernintern finansiering. Trots de ekonomiska svårigheterna i Ungern har de berörda företagen gått med avsevärd vinst, och den ungerska regeringen påförde speciella skatter för dessa företag i stället för att stödja dem. Dessutom har dessa företag en särskild skattestatus och särskilda finans- och redovisningsregler. I detta avseende hänvisar de ungerska myndigheterna även till punkt 27 i kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ([15]): ”Särskilda bestämmelser som inte innehåller skönsmässiga inslag, vilka till exempel tillåter schablonmässigt fastställande av skatten (till exempel inom jordbruks- eller fiskesektorn) kan motiveras av systemets art eller funktion om de beaktar bland annat särskilda räkenskapskrav eller markens betydelse bland vissa sektorers tillgångar. Sådana bestämmelser utgör alltså inte statligt stöd (…).”

(50) Om åtgärden skulle utvidgas till att omfatta leverantörer av finansiella tjänster, försäkringsbolag, investmentbolag och riskkapitalbolag anser den ungerska regeringen att den däremot skulle vara selektiv, med tanke på den särskilda status som leverantörer av finansiella tjänster åtnjuter (deras utlåningsverksamhet sker vanligen/nästan enbart med externa medel). De skulle i så fall ha fått oproportionerligt stora fördelar genom att tillämpa åtgärden.

2. Koncernintern karaktär

(51) Såsom anges ovan kan företag som inte bedriver finansverksamhet p.g.a. de rättsliga begränsningarna endast tillämpa åtgärden på dotterbolag, eftersom endast godkända finansinstitut får låna ut till oberoende parter. Dessutom bör det påpekas att det finns ett antal regler i andra medlemsstaters skattesystem som endast får tillämpas av företagskoncerner (t.ex. koncernbeskattning).

(52) Enligt de ungerska myndigheterna undantas endast finansinstitut från åtgärden i praktiken eftersom den inte är tillämplig på ränta som erhållits från oberoende tredje parter. Detta beror på den stränga lagstiftningen om finansiella tjänster, som emellertid är berättigad av skatte- och ekonomipolitiska skäl.

(53) Ett företag måste inte bedriva verksamhet i fler än en medlemsstat för att få tillämpa den ungerska åtgärden. Enligt Ungern befinner sig endast företag som tillhör samma koncern i en jämförbar situation i ett faktiskt och rättsligt hänseende när det gäller tillämpningen av åtgärden. Eftersom alla företag som ingår i koncernen kan tillämpa åtgärden kan den inte anses vara selektiv. Ungern konstaterar även att alla företag i praktiken kan omvandlas till en koncern. Enligt kommissionens tidigare praxis är en fördel som har som villkor att det ska finnas ett visst aktieinnehav inte ett tillräckligt skäl för att anse att en åtgärd är selektiv ([16]). Särskilda fördelar som ges koncernföretag kan inte anses vara selektiva eftersom en koncern inte är en sektor eller en funktion, utan bara är en juridisk struktur. När en skatteförmån är tydligt tillämplig inom en koncern som bedriver verksamhet inom en ekonomisk sektor, utgör detta en allmän åtgärd och inte en särskild fördel som riktas mot en viss sektor.

3. Fördelar p.g.a. skiljande utländsk lagstiftning

(54) Kommissionen anser att åtgärden selektivt gynnar koncerner som har minst ett företag utanför Ungern. Ungern anser å sin sida att en sådan situation inte utgör en fördel, utan enbart beror på icke-harmoniserade skattebestämmelser i olika medlemsstater, som står utanför den ungerska statens kontroll. Såsom anges ovan ges en sådan fördel varken av den ungerska statens medel eller kan tillskrivas Ungern. När det gäller direkt beskattning visar EG-domstolens rättspraxis att fast och icke-fast bosatta normalt inte befinner sig i en jämförbar situation.

4. Möjlighet att tillämpa undantagsklausulen varje år

(55) När det gäller möjligheten att tillämpa undantagsklausulen konstaterar de ungerska myndigheterna att detta är ett inslag i den årliga företagsbeskattningen, tillsammans med andra skattelagsbestämmelser. Det är varken de ungerska myndigheterna eller stödmottagaren som faktiskt väljer att tillämpa åtgärden, utan beslutet fattas av det dotterbolag som kan få en skattenackdel.

([14]) Mål C-308/01, GIL Insurance Ltd m.fl. mot Commissioners of Customs and Excise, REG 2004, s. I-4777.
([15]) EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.
([16]) Kommissionens beslut om stöd N 354/2004 – Irland, Ordning för holdingbolag (EUT C 131, 28.5.2005, s. 11).

Argumentet att åtgärden är olaglig, befintligt stöd kontra nytt stöd

(56) I beslutet om inledande drar kommissionen slutsatsen att åtgärden inte kan anses utgöra befintligt stöd eftersom den inte uppfyller de tre kriterier som föreskrivs i bilaga IV.3 till anslutningsakten. De ungerska myndigheterna anser emellertid att denna bilaga inte omfattar alla typer av befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b i förordningen om tillämpningsföreskrifter. Bilaga IV.3 till anslutningsakten innehåller endast bestämmelser om stöd som har genomförts och granskats före det anslutningsdatum som avses i artikel 1 b i i förordningen om tillämpningsföreskrifter ([17]). Bestämmelserna i artikel 1 b ii–v i förordningen bör också beaktas vid bedömningar av befintligt stöd som inte omfattas av anslutningsakten. Denna tolkning bekräftas i bilaga II till anslutningsakten, genom vilken endast artikel 1 b i i förordningen ändras. En annan tolkning skulle medföra att den rättsliga säkerheten och de berättigade förväntningarna ifrågasätts, och skulle leda till ojämlik behandling av medlemsstaterna.

(57) Kommissionen vidhåller sin ståndpunkt att åtgärden inte utgör befintligt stöd i enlighet med artikel IV i anslutningsakten. Här anser de ungerska myndigheterna att åtgärden bör bedömas i enlighet med artikel 1 b i förordningen och att den bör anses utgöra befintligt stöd, av två skäl.

(58) För det första: i enlighet med artikel 1 b v i förordningen om tillämpningsföreskrifter ska en åtgärd som vid tidpunkten för tillämpningen inte utgjorde stöd och därefter blev stöd till följd av utvecklingen av den gemensamma marknaden, och utan att ha blivit ändrad av medlemsstaten, anses utgöra befintligt stöd. Ungern hänvisar vidare till beslutet om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien *(BCC-systemet)* ([18]), som i viss mån liknar denna åtgärd, och där kommissionen 1984 och 1987 ansåg att stödordningen inte kunde anses utgöra statligt stöd. Även i ett svar på en fråga från Europaparlamentet ansåg kommissionen att stödordningen för de belgiska samordningscentrumen inte utgjorde statligt stöd och att liknande åtgärder av medlemsstaterna inte heller ansågs utgöra statligt stöd ([19]). Kommissionen ändrade sin ståndpunkt om denna stödordning först genom sitt beslut av den 17 februari 2003, efter det att den ungerska åtgärden hade trätt i kraft.

([17]) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

([18]) Kommissionens beslut 2003/755/EG av den 17 februari 2003 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien (EUT L 282, 30.10.2003, s. 25).

([19]) EGT C 63, 11.3.1991, s. 37.

(59) Efter att ha kontrollerat saken med den behöriga avdelningen vid det ungerska finansministeriet bekräftade Ungern även att det ungerska kontoret för övervakning av statligt stöd (SAMO) hade granskat åtgärden sommaren 2002, innan den antogs. Mot bakgrund av tillämplig rättspraxis och det tidigare kommissionsbeslutet om BCC-systemet drog SAMO slutsatsen att åtgärden inte utgjorde statligt stöd och anmälde därför inte ordningen till kommissionen.

(60) Dessutom påminner de ungerska myndigheterna om att kommissionen begärde upplysningar om åtgärden genom en skrivelse av den 19 november 2004, som Ungern besvarade den 8 december 2004. Eftersom de ungerska myndigheterna inte fick några ytterligare frågor eller någon form av officiell återkoppling från kommissionen anser de att de hade all anledning att tro att åtgärden inte utgjorde statligt stöd, eller att den, om den ansågs utgöra statligt stöd, betraktades som befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b v i förordningen om tillämpningsföreskrifter.

(61) För det andra hävdar Ungern att åtgärden kan anses ha godkänts på grundval av artikel 1 b iii i förordningen om tillämpningsföreskrifter. Om åtgärden skulle ha ansetts utgöra olagligt stöd efter anslutningen anser Ungern att kommissionens begäran om upplysningar från 2004 i så fall hade utgjort inledningen på granskningsförfarandet. Ungern påpekar att kommissionen i enlighet med artikel 4.5 i förordningen om tillämpningsföreskrifter måste fatta beslut inom två månader. I enlighet med artikel 4.6 i förordningen anses stödet ha godkänts av kommissionen om den inte fattat ett beslut inom denna tidsperiod. I enlighet med artikel 1 b iii i förordningen ska stöd som anses ha godkänts i enlighet med artikel 4.6 i förordningen betraktas som befintligt stöd.

(62) Även om tidsgränsen på två månader inte är tillämplig för detta förfarande gäller fortfarande den andra skyldigheten, dvs. att kommissionen måste slutföra granskningen. På grundval av etablerad rättspraxis från EG-domstolen drar Ungern slutsatsen att kommissionen skulle ha vidtagit åtgärder för att granska det statliga stödet inom en rimlig tidsperiod. Ungern hänvisar till förstainstansrättens dom i mål T-190/00 ([20]), där rätten beslutade att en period på 28 månader kan vara för lång

([20]) Dom av den 27 november 2004 i mål T-190/00, Regione Siciliana mot kommissionen, REG 2003, s. II-5015, punkt 136. Se mål 120/73, Gebrüder Lorenz GmbH mot Tyskland och Land de Rhénanie-Palatinat, REG 1973, s. 1471, punkt 4.

för ett preliminärt granskningsförfarande om kommissionen endast begärt in upplysningar vid ett tillfälle från den berörda medlemsstaten. Enligt de ungerska myndigheterna bör dessa principer tillämpas med nödvändighet även vid det preliminära granskningsförfarandet, där kommissionen endast bedömer om det föreligger tvivel angående åtgärdens förenlighet med artikel 87 i EG-fördraget. Eftersom kommissionen inte fattade ett beslut inom en rimlig tidsperiod – och med beaktande av principerna om rättslig säkerhet och god förvaltning – bör åtgärden om den anses utgöra stöd betraktas som befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b iii i förordningen.

Frågan om återbetalning och en eventuell övergångsperiod för utfasning av åtgärden

(63) Den ungerska regeringen hävdar att kommissionen bör avstå från att kräva återbetalning av det eventuella stödet eftersom detta skulle strida mot en gemensam princip i gemenskapsrätten, nämligen principen om berättigade förväntningar. Ungern hänvisar i detta sammanhang till rättspraxis, där EG-domstolen konsekvent har ansett att ”rätten att åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar omfattar varje rättssökande hos vilken en gemenskapsinstitution har väckt grundade förhoppningar.” ([21]) Den citerar också domstolens dom i målet Van den Bergh & Jürgens ([22]), där följande test tillämpades för att avgöra om en förväntning är berättigad: ”… om en försiktig och omdömesgill näringsidkare kunde ha förutsett att en gemenskapsåtgärd som sannolikt skulle påverka hans intressen skulle komma att vidtas, kan han inte åberopa den principen om åtgärden vidtas.” Med hänvisning till målet om de belgiska samordningscentrumen hävdar de ungerska myndigheterna att kommissionen ansåg att systemet var förenligt 1984 och 1987, och att den ändrade sitt beslut först den 17 februari 2003, efter det att den ungerska åtgärden hade trätt i kraft. Dessutom var systemet med de belgiska samordningscentrumen endast tillämpligt på multinationella företag, i motsats till den ungerska åtgärden som har ett bredare tillämpningsområde.

(64) De ungerska myndigheterna hänvisar till beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet rörande Spaniens lagstiftning om företagsbeskattning, där kommissionen förklarade att detta endast grundades på ett preliminärt antagande. I sitt slutliga beslut anser kommissionen att inte ens de mest försiktiga och välinformerade parter skulle ha kunnat förutse att skattebestämmelserna i fråga kunde anses vara statligt stöd, och att parterna därför kunde hävda att de hade berättigade förväntningar ([23]). I det fallet fattades beslutet över fyra år efter begäran om upplysningar. Med tanke på att kommissionen begärde upplysningar från Ungern den 19 november 2004, som de ungerska myndigheterna besvarade utförligt den 8 december 2004, anser de ungerska myndigheterna att de hade anledning att hysa berättigade förväntningar om att åtgärden i fråga inte utgjorde statligt stöd i enlighet med kommissionens ståndpunkt i beslut 2001/168/EKSG.

(65) Ungern påpekar att rådets uppförandekodgrupp granskade åtgärden under den perioden och att den inte ansåg att åtgärden utgjorde en skadlig skatteåtgärd. Mot bakgrund av diskussionerna vid det tillfället kunde kommissionen som medlem av denna grupp ha begärt ytterligare upplysningar från Ungern om den förmodade att åtgärden kunde utgöra statligt stöd.

(66) Ungern hävdar dessutom att kommissionen enligt förordningen om tillämpningsföreskrifter måste diskutera förenligheten av en bestämmelse med den berörda medlemsstaten innan den inleder ett formellt granskningsförfarande. Om kommissionen inleder ett formellt granskningsförfarande i enlighet med artikel 88.2 i EG-fördraget utan att genomföra en preliminär granskning enligt förordningen utgör detta en överträdelse av tillämpningsföreskrifterna. Det strider dessutom mot principen om samarbete i god tro, som fastställs i artikel 10 i EG-fördraget.

(67) De ungerska myndigheterna hävdar vidare att det följer av kommissionens etablerade praxis att skyddet av berättigade förväntningar även omfattar medlemsstaterna ([24]).

(68) Ungern betonar även att i vissa beslut ([25]) som rör berättigade förväntningar hänvisar kommissionen till likheterna hos de berörda åtgärderna med målet om de belgiska samordningscentrumen, som ursprungligen ansågs vara förenliga, och att kommissionen därför avstod från att kräva återbetalning.

(69) De ungerska myndigheterna drar slutsatsen att ”varken Ungern eller de ungerska företag som tillämpade åtgärden – även om de agerade med vederbörlig försiktighet – kunde förutse att kommissionen fyra år efter det att åtgärden införts och tre år efter Ungerns anslutning till EU skulle inleda ett förfarande med avseende på åtgärden på grund av att den tvivlar på åtgärdens förenlighet med EG-rätten.”

([21]) Förenade målen C-182/03 och C-217/03, Konungariket Belgien och Forum 187 ASBL mot kommissionen, REG 2003, s. I-6887, punkt 147.

([22]) Mål 265/85, Van den Bergh en Jurgens BV et Van Dijk Food Products (Lopik) BV mot kommissionen, REG 1987, s. 1155, punkt 44.

([23]) Punkterna 27–28 i kommissionens beslut 2001/168/EKSG av den 31 oktober 2000 om den spanska lagstiftningen om företagsbeskattning (EGT L 60, 1.3.2001, s. 57).

([24]) Skäl 43 i den engelska versionen av kommissionens beslut 2003/512/EG av den 5 september 2002 om den av Tyskland införda stödordningen för kontroll- och samordningscenter (EUT L 177, 16.7.2003, s. 17).

([25]) Kommissionens beslut 2003/81/EG (EUT L 31, 6.2.2003, s. 26) och kommissionens beslut 2003/501/EG (EUT L 170, 9.7.2003, s. 20).

(70) Ungern betonar att ett negativt beslut från kommissionen skulle kunna leda till ett mycket stort antal stämningar om skadestånd mot Ungern från skattebetalare som har tillämpat åtgärden, och att det även skulle kunna minska investerarnas förtroende för den ekonomiska övergång som landet har uppnått hittills.

(71) Avslutningsvis hävdar Ungern att en övergångsperiod måste fastställas om kommissionen beslutar att åtgärden är oförenlig med gemenskapsrätten, under vilken åtgärden får fortsätta att tillämpas åtminstone av de företag som har tillämpat den hittills. I målet Konungariket Belgien och Forum 187 ASBL mot kommissionen ansåg EG-domstolen att det inte fanns något tvingande allmänintresse och att kommissionen därför åsidosätter en överordnad rättsregel om den inte förenar upphävandet av en lagstiftning med övergångsbestämmelser som skyddar de förväntningar som företagen rätteligen kunde ha på gemenskapslagstiftningen ([26]).

(72) De ungerska myndigheterna begär därför att kommissionen, även i händelse av ett eventuellt negativt beslut, tillåter att åtgärden tillämpas på grundval av principen om skydd av berättigade förväntningar till utgången av det femte beskattningsåret efter året för beslutet. Denna övergångsperiod är nödvändig för att skattebetalarna ska kunna förbereda sig för de nya omständigheter som uppstår till följd av avskaffandet av åtgärden. I detta avseende konstaterar Ungern att kommissionen fastställde en övergångsperiod på nästan åtta år i sitt beslut om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet för enheter som redan tillämpar de grundläggande nederländska reglerna ([27]).

Kompletterande upplysningar som lämnats av de ungerska myndigheterna

1. Berättigande på grund av systemets art eller allmänna struktur

(73) I sitt svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 12 februari 2008 betonar de ungerska myndigheterna att ”om kommissionen fortfarande skulle anse att denna åtgärd är selektiv kan åtgärden inte i något fall anses utgöra statligt stöd, eftersom selektiviteten är berättigad p.g.a. systemets art eller allmänna struktur.” Åtgärden infördes för att begränsa vissa ogynnsamma effekter som beror på att Ungern inte har någon koncernbeskattning.

(74) I detta avseende förklarade Ungern att åtgärden i en mycket mindre utsträckning utgår ifrån den så kallade klassiska metoden för enskild (dvs. icke-konsoliderad) skattebedömning än vanliga koncernbeskattningssystem som tillämpas i andra medlemsstater. De ungerska myndigheterna hävdar därför att syftet med åtgärden är att genomföra (på ett speciellt sätt) ett etablerat och allmänt använt modernt inkomstskattesystem.

(75) Ungern hänvisar även till två alternativa finansieringsformer, dvs. aktie- och skuldfinansiering, som behandlas annorlunda skattemässigt sett, och konstaterar att skattesatsen för inkomsten är densamma i båda fallen (16 procent och 4 procent tilläggsskatt), men att skattesubjektet skiljer sig (för utdelningar är det dotterbolaget som är skattskyldigt och för ränta är det moderbolaget).

2. Statistik över tillämpningen av åtgärden

(76) Ungern har lämnat statistiska upplysningar till kommissionen om tillämpningen av åtgärden. Statistiken grundas på uppgifter som rapporterats i självdeklarationer under beskattningsåren 2003–2006, och Ungern hävdar att den sektorsvisa fördelningen av de företag som åtgärden tillämpas på visar att åtgärden är sektorsneutral.

(77) De ungerska myndigheterna lämnade också statistiska upplysningar om det antal företag som potentiellt kan tillämpa åtgärden och det antal företag som i stället har valt att minska det beskattningsbara underlaget. För 2006 visar siffrorna att 8 181 företag ([28]) potentiellt kunde tillämpa åtgärden, medan det antal som verkligen tillämpade den uppgick till 1 738 ([29]).

([26]) Förenade målen C-182/03 och C-217/03, Konungariket Belgien och Forum 187 ASBL mot kommissionen, REG 2003, s. I-6887, punkt 149.

([27]) Kommissionens beslut 2003/515/EG av den 17 februari 2003 om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet (EUT L 180, 18.7.2003, s. 52), skäl 82.

([28]) Antalet potentiella stödmottagare grundas på en grov uppskattning p.g.a. att det inte finns några uppgifter om det exakta antalet företag som är berättigade att tillämpa åtgärden eftersom skattemyndigheterna inte har någon information om antalet skattepliktiga företag som har dotterbolag. Med ”företag som potentiellt kan tillämpa åtgärden” avser Ungern alla företag utom mikroföretag eller småföretag, kreditinstitut, investmentbolag eller försäkringsbolag, oavsett om företaget i fråga har dotterbolag eller ej.

([29]) År 2006 uppgick det sammanlagda antalet företag som omfattades av lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt till 316 498.

Antal företag som potentiellt kan tillämpa åtgärden och antal företag som i stället minskar det beskattningsbara underlaget

	År 2003		År 2004		År 2005		År 2006	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Antal företag som potentiellt kan tillämpa åtgärden	8 975	100,0 %	7 774	100,0 %	8 236	100,0 %	8 181	100,0 %
Antal och proportion av företag som minskar det beskattningsbara underlaget	1 198	13,3 %	1 532	19,7 %	1 573	19,1 %	1 738	21,2 %

(78) Ungern redogjorde också för effekten av de aggregerade uppgifterna för de 50 enskilda företag som erhöll de högsta beloppen av koncernintern nettoränta. Följande effekter har beräknats på grundval av de aggregerade uppgifterna för de 50 företag som erhöll den största minskningen av det beskattningsbara underlaget ([30]):

1 000 HUF

År	Minskning av det beskattningsbara underlaget till följd av åtgärden	Åtgärdens effekt på beskattningen
2003	9 403 458	1 692 622
2004	25 747 203	4 119 552
2005	13 585 244	2 173 639
2006	118 790 256	19 006 441

V. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER**

Amerikanska handelskammaren i Ungern

(79) Amerikanska handelskammaren i Ungern *(AmCham)* anser att åtgärden utgör en delvis konsolidering med avseende på ränteinkomster. Den ingår i det normala beskattningssystemet i Ungern. Eventuella gränsöverskridande fördelar beror inte på den ungerska skattelagstiftningen utan på skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftningar. Att undanta ränta som erhållits eller betalats av ett ungerskt företag från åtgärdens tillämpningsområde strider mot de grundläggande friheterna i fördraget.

(80) När det gäller beviljande av stöd genom statliga medel anser AmCham att avdraget för räntan i gränsöverskridande situationer med ingående ränta görs av det dotterbolag som är etablerat i det andra landet.

(81) När det gäller fördelen betonar AmCham att det inte rör sig om någon avvikelse från det normala skattesystemet. Om det föreligger en fördel i ett multinationellt scenario beror den på företagsinkomstskattesatsen i låntagarens stat. I granskningen av förekomsten av statligt stöd måste fördelen emellertid bedömas enbart på nationell nivå.

(82) I fråga om selektivitet förklarar AmCham att om kommissionen fastställer att en skattebestämmelse kan vara selektiv på den grundval som anges i beslutet skulle även bl.a. skatteavskrivningsplaner, bestämmelser om personalutgifter och underkapitaliseringsregler falla inom tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd. Undantaget för småföretag är berättigat av arten och den allmänna funktionen av den ungerska skattelagstiftningen (eftersom små och medelstora företag endast är föremål för likvärdiga skattebestämmelser ([31]), och åtgärden skulle ha en begränsad inverkan på dessa företag. Om åtgärden utvidgas till att omfatta företag som tillhandahåller finansiella tjänster skulle detta dessutom gynna dessa företag på ett oproportionerligt sätt.

([30]) De ungerska myndigheterna lämnade inte uppgifter för följande år.

([31]) Dessa förmåner omfattar extra amorteringsavdrag för vissa investeringar, t.ex. fastigheter, maskiner, fordon och immateriella rättigheter, särskilda avdrag för vissa anställdas löner och undantag från innovationsskatt.

(83) De rättsligt och faktiskt jämförbara företagen är koncerner, eftersom åtgärden är en metod för att delvis konsolidera beskattningen av koncerninterna transaktioner.

(84) Det är felaktigt att hävda att åtgärden är selektiv eftersom den inte gäller för enskilda verksamma företag. I princip kan alla företag omstrukturera och omvandla sig till en koncern. De enskilda företagen i en koncern har emellertid ingen anledning att omstrukturera, eftersom koncernränta inte beskattas. En eventuell fördel i ett multinationellt scenario kan inte tillskrivas åtgärden, utan beror på skillnaden mellan medlemsstaternas skattesystem. Att anse att undantagsklausulen ger upphov till selektivitet skulle leda till att flera andra skatteåtgärder där det är möjligt att välja mellan olika alternativ ifrågasätts.

(85) Enligt AmCham rör bilaga IV.3 till anslutningsakten endast föranslutningsstöd ”vid anslutning”, som annars skulle styras av artikel 1 b i i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([32]). I bedömningen av om det föreligger befintligt stöd måste man också beakta de andra bestämmelserna i artikel 1 b. Enligt AmCham skulle åtgärden, om den utgjorde statligt stöd, vara befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b iii och 1 b v i förordning (EG) nr 659/1999. Om kommissionen skulle dra den felaktiga slutsatsen att åtgärden utgör olagligt och oförenligt nytt stöd, skulle den inte kunna fatta ett beslut om återbetalning. Med hänsyn till de berättigade förväntningarna borde kommissionen även godta en tidsgräns fram till vilken åtgärden skulle kunna tillämpas oförändrad.

MOL plc

(86) MOL plc är moderbolaget i MOL-koncernen i Ungern. Det har tillämpat åtgärden sedan den infördes på koncerninterna finansieringstransaktioner med 30 koncernmedlemmar. Företaget tillämpar främst åtgärden i inrikes relationer (till ett belopp på över 10 miljarder ungerska forinter), och i en avsevärt mindre utsträckning för koncernmedlemmar utomlands (mindre än 1 miljard ungerska forinter). Detta visar att åtgärden, i motsats till kommissionens antagande, inte enbart tillämpas för att vinna en koncernintern skattefördel från internationella transaktioner.

(87) MOL plc anser att åtgärden bidrar till att delvis nå målet för konsoliderad koncernbeskattning, ett system som inte finns i Ungern. Om konsoliderad koncernbeskattning godtas i flera medlemsstater kan det enligt MOL vara berättigat att anta att den aktuella åtgärden inte utgör stöd, särskilt p.g.a. att tillämpningen inte leder till att skattskyldigheten minskas på koncernnivå.

([32]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

(88) Kommissionens åsikt att åtgärden innebär en selektiv fördel är felaktig. Det är en allmän åtgärd med begränsade undantag som gäller för alla skattebetalare, oavsett verksamhetsområde. Det faktum att åtgärden är tillämplig på koncernintern finansiering förutsätter i sig att det sker sådana transaktioner med dotterbolag, vilket t.ex. liknar en situation där ett företag måste äga en lämplig tillgång för att kunna göra nedskrivningar av det beskattningsbara underlaget.

(89) När det gäller det utlånande företaget hävdar MOL plc dessutom att det inte är relevant om företaget tillhandahåller finansiering utomlands eller i Ungern.

(90) Såvitt MOL plc vet granskade kommissionen åtgärden redan i december 2004. Det skulle vara orättvist och strida mot rättslig praxis och god tro att förvänta sig att Ungern och de ungerska skattebetalarna ska sluta sig till att åtgärden utgör statligt stöd i motsats till kommissionens tidigare ståndpunkt om åtgärden. Återbetalningskrav skulle vara ogrundade och särskilt orättvisa för koncerner. Det skulle leda till ytterligare skattskyldigheter för vissa koncernmedlemmar, medan företag som har lagt ned verksamheten eller inte längre tillhör koncernen skulle få tillbaka ett visst skattebelopp. MOL anser att en sådan korrigering i själva verket skulle leda till orättvisa skattefördelar och nackdelar.

Nederländerna

(91) Den nederländska regeringen anser att kommissionen måste tillämpa de fyra kriterierna för statligt stöd på ett konsekvent sätt när den väljer om den ska bedöma åtgärden på företagsnivå eller koncernnivå.

(92) När det gäller enskilda företag håller Nederländerna med om att det företag som erhåller koncernintern ränta får en fördel från de statliga medlen. Åtgärden är dock inte selektiv eftersom de rättsligt och faktiskt jämförbara företagen är de som erhåller koncernränta på balans i Ungern.

(93) På koncernnivå berör en fördelaktig gränsöverskridande situation med ingående ränta inte den ungerska statens medel, och är inte heller en följd av den ungerska ordningen. Åtgärden är inte heller selektiv eftersom referensramen rör företag som har sitt säte inom Ungerns skattejurisdiktion.

(94) De nederländska myndigheterna anser vidare att undantagsklausulen inte har några följder för de företagskategorier som enligt kommissionens åsikt eventuellt kan dra fördel av den ungerska ordningen.

(95) Avslutningsvis betonar Nederländerna att skillnaderna är naturliga med tanke på att skattesystemen inte är harmoniserade. Detta åskådliggörs av det faktum att fördelen i gränsöverskridande situationer med ingående ränta fortfarande skulle finnas kvar även om den ungerska åtgärden avskaffades (i förhållande till de länder som har en verklig företagsskattesats som är högre än den ungerska företagsskatten på 16 procent).

VI. UNGERNS SVAR PÅ DE BERÖRDA PARTERNAS SYNPUNKTER

(96) De ungerska myndigheterna konstaterar att de berörda parternas synpunkter och slutsatser ligger helt i linje med de synpunkter som framförts av Ungern. De stöder även argumentet att åtgärden bör bedömas i enlighet med artiklarna 96 och 97 i EG-fördraget eftersom lagstiftningen om direkta skatter inte är harmoniserad på EU-nivå.

(97) De ungerska myndigheterna betonar att de fullständigt instämmer i de berörda parternas analys att åtgärden inte uppfyller kriterierna för statligt stöd.

(98) De ungerska myndigheterna upprepar vidare att åtgärden alternativt skulle kunna anses utgöra befintligt stöd. Om kommissionen skulle besluta att åtgärden utgör olagligt statligt stöd bör ingen återbetalning ske eftersom stödmottagarna agerade i god tro.

VII. BEDÖMNING

VII.1 Förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

(99) För att fastställa om åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget måste kommissionen bedöma om åtgärden gynnar vissa företag eller viss produktion genom att ge en fördel som är av ekonomisk karaktär, att fördelen snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, att fördelen ges genom statligt stöd och att den kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Åtgärdens selektivitet: preliminära överväganden

(100) För att anses utgöra statligt stöd måste en åtgärd vara specifik eller selektiv i det avseendet att den endast gynnar vissa företag eller viss produktion.

(101) För att bedöma om en statlig åtgärd är selektiv ska det undersökas om den, inom ramen för en viss rättslig reglering, utgör en fördel för vissa företag i jämförelse med andra företag som i ett rättsligt och faktiskt hänseende befinner sig i en jämförbar situation ([33]). Det kan följaktligen vara så att ett beskattningssystem inte utgör statligt stöd även om det inte motsvarar en medlemsstats allmänna system för företagsbeskattning i alla avseenden. Domstolen har också vid ett flertal tillfällen ansett att det i artikel 87.1 i EG-fördraget inte görs någon åtskillnad mellan orsakerna eller syftena med statligt stöd, utan att de endast definieras i förhållande till sina effekter ([34]). Särskilt skatteåtgärder som inte utgör en anpassning av det allmänna systemet till särskilda egenskaper hos vissa företag, utan som har utformats i syfte att förbättra deras konkurrenskraft, faller inom tillämpningsområdet för artikel 87.1 i EG-fördraget ([35]).

(102) Begreppet statligt stöd gäller emellertid inte för statliga stödåtgärder där det görs en åtskillnad mellan företag, och där åtskillnaden härrör från karaktären hos eller den övergripande strukturen i det system som de ingår i. Såsom förklaras i kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag *(meddelandet om direkt beskattning av företag)* ([36]), kan vissa villkor vara berättigade p.g.a. objektiva skillnader mellan skattebetalare.

(103) Allra först måste det klargöras på vilken nivå (koncernnivå eller företagsnivå) som bedömningen av referenssystemet bör göras. I beslutet om inledande ([37]) gav kommissionen uttryck för sin preliminära åsikt att när det gäller enskilda företag som ingår i en koncern innebär ordningen en fördel för de företag som erhåller positiv nettoränta från dotterbolag eftersom de kan dra av 50 procent av beloppet från sitt beskattningsbara underlag. Om koncernen bedöms som en helhet konstaterade kommissionen det motsatta, dvs. att ordningen innebär en fördel i gränsöverskridande situationer med ingående ränta när det företag som erhåller nettoräntan är etablerat i Ungern och det företag som betalar ut nettoräntan inte är etablerat i landet. I ett sådant fall får det företag som erhåller räntan dra av 50 procent av den ingående nettoräntan från det beskattningsbara underlaget (dvs. ränteinkomsten beskattas i själva verket till hälften av företagsskattesatsen på 16 procent), medan det nettoränteutbetalande företaget är underställt skattebestämmelserna i etableringsstaten, och i princip får dra av 100 procent av den betalda nettoräntan.

([33]) Se bl.a. mål C-487/06, P British Aggregates mot kommissionen, REG 2008, punkt 82, mål C-409/00, Spanien mot kommissionen, REG 2003 s. I-1487, punkt 47, mål C-88/03, Portugal mot kommissionen, REG 2006, s. I-7115, punkt 54, och de förenade målen C-428/06–C-434/06, UGT-Rioja m.fl., ännu ej offentliggjorda i EUT, punkt 46.

([34]) Se t.ex. mål C-56/93, Belgien mot kommissionen, REG 1996, s. I-723, punkt 79, mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkt 20, mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 25, och mål C-409/00, Spanien mot kommissionen, REG 2003, s. I-10901, punkt 46.

([35]) Se t.ex. mål C-66/02, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-10901, punkt 101.

([36]) EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

([37]) Se punkterna 15–17 i beslutet.

(104) Kommissionen konstaterar att den ifrågavarande åtgärden rör en särskild verksamhet (finansiering av relaterade företag), och inte en konsolideringsverksamhet på koncernnivå. Alla sänkta skattesatser kommer att tillämpas individuellt på företagen på grundval av balansen mellan deras ränteintäkter och räntebetalningar. Även om man kan förvänta sig att finansieringsbeslut fattas i hela koncernens bästa intresse har analysen på koncernnivå ingen grund i den ungerska skattelagstiftningen, eftersom den inte innehåller konsolideringssystem för koncerner. Den ungerska företagsinkomstskatten tas ut av enskilda företag, inte av koncerner.

(105) Kommissionen anser därför att bedömningen av referenssystemet bör göras på företagsnivå.

Analys av åtgärdens selektiva karaktär

(106) När det gäller beskattning av särskilda typer av intäkter anser kommissionen att det kan vara relevant att fastställa om ett system omfattar breda kategorier av transaktioner på ett icke-diskriminerande sätt. Eventuell diskriminering som inte motiveras av objektiva skillnader mellan skattebetalare kan leda till snedvridning av konkurrensen.

(107) Det måste även fastställas om lånetransaktioner mellan relaterade företag objektivt kan berättiga till en sänkt skattesats. De ungerska myndigheterna och även Amerikanska handelskammaren hävdar att företag som tillhandahåller koncerninterna lån inte befinner sig i en jämförbar situation med företag som lånar ut till oberoende parter. Den senare verksamheten kan endast bedrivas av ett godkänt finansinstitut enligt den ungerska lagen om kreditinstitut i linje med direktivet om verksamhet i kreditinstitut ([38]). Företag som finansierar tredjeparter som sin huvudsakliga verksamhet ska därför inte jämföras med företag som tillhandahåller koncernintern finansiering för att fördela likviditeten inom en koncern på ett optimalt sätt.

(108) Enligt de ungerska myndigheterna skulle åtgärden leda till att skillnaden mellan aktiefinansiering och koncernintern finansiering minskas.

(109) Kommissionen anser att åtgärden i fråga, oavsett om vissa sektorer diskrimineras, kommer att leda till att valutahandeln minskas (på nationell nivå), eftersom beskattningen av koncerninterna räntor kommer att närma sig beskattningen av koncerninterna utdelningar, vilket innebär att skattesystemets tekniska neutralitet förstärks.

(110) Eftersom fristående företag som inte är kredit- eller finansinstitut i princip inte bedriver utlåningsverksamhet som riktas mot oberoende parter diskrimineras de inte heller jämfört med relaterade företag när det gäller lånetransaktioner vid beviljande av lån till dotterbolag.

(111) När det gäller effekterna kan inte den fördel som ges till ett företag som lånar ut till ett relaterat företag betraktas som diskriminerande, eftersom ett lån till ett relaterat företag inte kan jämföras med ett lån till ett ej relaterat företag. Med avseende på skuldfinansiering befinner sig inte relaterade företag i en situation som i faktiskt och rättsligt hänseende är jämförbar med ej relaterade företag. Skälet till detta är att relaterade företag, till skillnad från ej relaterade företag, inte deltar i en ren kommersiell transaktion när de försöker få ett lån eller aktiefinansiering inom koncernen. Moder- och dotterbolaget har samma intressen, vilket inte är fallet vid en kommersiell transaktion med en tredjepart som tillhandahåller finansieringen, där varje part försöker maximera sin vinst på bekostnad av den andra parten.

(112) Kommissionen konstaterar emellertid att åtgärden inte är öppen för alla företag som är föremål för företagsbeskattning och erhåller/betalar ränta inom en koncern. Även om åtgärden inte medför några begränsningar av i vilket land transaktionen måste ske, anser kommissionen att åtgärden innehåller diskriminerande aspekter på tre olika nivåer.

1. Finanssektorn undantas

(113) Ungern förklarar att syftet med åtgärden inte var att främja koncernintern finansiering eftersom företagen har bedrivit sin verksamhet med betydande vinst. Dessutom har dessa företag en särskild skattestatus, och speciella finansiella regler och redovisningsregler gäller för dem.

(114) Ungern och Amerikanska handelskammaren anser att ett utvidgande av åtgärden till att omfatta leverantörer av finansiella tjänster, försäkringsbolag, investmentbolag och kapitalriskbolag däremot i praktiken skulle ha lett till att åtgärden hade blivit selektiv, med tanke på den speciella status som leverantörer av finansiella tjänster har. De skulle ha fått oproportionerligt stora fördelar när de tillämpade åtgärden.

([38]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

(115) I allmänhet, och precis som för alla skatteåtgärder, kan det inte uteslutas att koncernföretag inom vissa sektorer skulle vinna mer på åtgärden p.g.a. den högre förekomsten av finansiella transaktioner inom sådana sektorer. Detta kan vara fallet just med företag inom finanssektorn, som har utlåning som sin huvudverksamhet och som lätt skulle kunna öka utlåningen till relaterade företag till följd av detta. Denna situation motiverar emellertid inte i sig själv att finanssektorn undantas. Ungern kan nå sitt mål att undvika att vissa sektorer eller företag missbrukar ordningen genom en bestämmelse om att begränsa det belopp som får beskattas/dras av till en sänkt skattesats. I kommissionens meddelande om direkt beskattning av företag anges dessutom att ”det faktum att vissa företag eller vissa sektorer drar mera nytta än andra av vissa av dessa skatteåtgärder leder inte nödvändigtvis till att åtgärderna omfattas av tillämpningsområdet för konkurrensreglerna på området statligt stöd”.

2. Undantag för småföretag

(116) De ungerska myndigheterna hävdar att 1) småföretag vanligen inte tillhandahåller koncernintern finansiering, 2) om åtgärden skulle utvidgas till att omfatta småföretag skulle detta innebära höga administrativa kostnader som är oproportionerliga i förhållande till de eventuella fördelar som företagen skulle få i praktiken, och 3) att den ungerska lagen om företagsskatt innehåller flera skattefördelar som är speciellt utformade för småföretag.

(117) Kommissionen konstaterar att Ungern inte har lämnat några uppgifter som bekräftar att små ungerska företag verkligen inte tillhandahåller eller erhåller koncernintern finansiering. Det kan därför inte uteslutas att ett betydande antal småföretag är organiserade som en koncern och erhåller/betalar ränta inom ramen för sina koncerninterna förbindelser.

(118) Att småföretag kan dra fördel av skatteåtgärder som är speciellt utformade för dem är dessutom inte relevant för bedömningen av åtgärdens selektivitet.

3. Åtgärdens valfria karaktär

(119) Skattebetalaren kan en gång per år välja att tillämpa åtgärden eller göra undantag. De ungerska myndigheterna påpekar att detta är ett inslag i den årliga företagsbeskattningen, tillsammans med andra skattelagsbestämmelser.

(120) Kommissionen anser emellertid att ett sådant inslag leder till att det uppstår en differentierad behandling mellan koncernföretag, eftersom åtgärden då inte gäller för alla koncernföretag (med koncerninterna lånetransaktioner), utan endast för de företag som har beslutat att göra undantag för det berörda beskattningsåret.

Motivering p.g.a. skattesystemets art och allmänna funktion

(121) I punkt 23 i sitt meddelande om direkt beskattning av företag förklarar kommissionen följande: ”Att vissa åtgärder är av särskiljande art måste inte nödvändigtvis innebära att de ska betraktas som statligt stöd. Så är fallet om de är ’nödvändiga eller ändamålsenliga på grund av att de är ekonomiskt rationella med hänsyn till skattesystemets effektivitet’. Det ankommer emellertid på medlemsstaterna att motivera detta.”

(122) Enligt de ungerska myndigheterna var syftet med åtgärden att minska vissa ogynnsamma effekter som beror på att Ungern inte har något koncernbeskattningssystem. Åtgärden utgår i en mycket mindre utsträckning ifrån den så kallade klassiska metoden för enskild (dvs. icke-konsoliderad) skattebedömning än vanliga koncernbeskattningssystem som tillämpas i andra medlemsstater. Till följd av detta hävdar de ungerska myndigheterna att syftet med åtgärden är att genomföra (på ett speciellt sätt) ett etablerat och allmänt använt modernt inkomstskattesystem.

(123) Kommissionen konstaterar emellertid att det faktum att det inte finns ett skattekonsolideringssystem för koncerner i Ungern inte motiverar selektivt beviljande av statligt stöd till ett begränsat antal företag. Denna princip fastställdes i EG-domstolens dom i mål C-173/73 ([39]).

(124) Ungern hänvisar även till den nuvarande skattebehandlingen av aktier och skulder och konstaterar att inkomsten i båda fallen är föremål för samma skattesats, men att skattesubjektet skiljer sig (dotterbolaget är skattskyldigt för utdelningar och moderbolaget är skattskyldigt för ränta).

(125) Kommissionen anser att den ifrågavarande ordningen leder till att flera sektorer hindras från att utnyttja skattesänkningsförmånen och att ordningen inte kan anses utgöra en enkel teknisk åtgärd i syfte att lägga över en del av skattebördan från det företag som erhåller nettoräntan till det företag som betalar nettoräntan.

(126) När det gäller undantaget för finanssektorn hänvisar de ungerska myndigheterna även till punkt 27 i meddelandet om direkt beskattning av företag: ”Särskilda bestämmelser som inte innehåller skönsmässiga inslag, vilka till exempel tillåter schablonmässigt fastställande av skatten (till exempel inom jordbruks- eller fiskesektorn) kan motiveras av systemets art eller funktion om de beaktar bland annat särskilda räkenskapskrav eller markens betydelse bland vissa sektorers tillgångar. Sådana bestämmelser utgör alltså inte statligt stöd (…).”

([39]) Mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974 709, punkterna 22–33.

(127) Kommissionen konstaterar emellertid att syftet med de bestämmelser som avses i punkt 27 i meddelandet inte är att öka eller minska skattebördan för särskilda sektorer utan snarare att ta hänsyn till speciella särdrag i de berörda sektorerna, t.ex. redovisningskrav, som skulle motivera att förenklingsbestämmelser införs för bedömning av det beskattningsbara underlaget.

Slutsats om selektivitet

(128) Differentieringen mellan finanssektorn och småföretag å ena sidan och andra sektorer å andra sidan samt systemets valfria komponent berättigas inte av det ungerska skattesystemets art och funktion.

(129) I detta sammanhang måste kommissionen dra slutsatsen att åtgärden i fråga är selektiv.

Ekonomisk fördel

(130) De ungerska myndigheterna hävdar att åtgärden kan utgöra en fördel för ett enskilt företag, men att den utgör en nackdel för den andra parten i lånetransaktionen, och därför är symmetrisk i rent nationella relationer.

(131) Kommissionen anser emellertid att en fördel för ett företag inte kan uppvägas av nackdelen för ett annat företag, även om det företaget ingår i samma koncern. Bedömningen av om huruvida en fördel föreligger måste göras utifrån det enskilda företaget, inte utifrån koncernen. Dessutom måste det betonas att koncernföretag lätt kan omorganisera sin finansieringsverksamhet och påverka resultatet av tillämpningen av åtgärden.

(132) Dessutom anser kommissionen att åtgärdens symmetri och dess neutrala påverkan på koncernnivå inte är tillräckliga skäl för att dra slutsatsen att det inte finns möjligheter till fördelar för enskilda företag. En lägre beskattning av räntorna av en enhet i gruppen kan inte heller berättigas av en högre skattesats – beroende på det lägre avdraget för räntan – i ett annat företag ([40]).

([40]) I detta avseende måste det påpekas att EG-domstolen i sin bedömning av det skattesystem som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien (se de förenade målen C-182/03 och C-217/03, punkterna 86–118) ansåg att en schablonmässig bedömning av inkomsten enligt ”kostnadsplusmetoden” utgör en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget, och att ”denna bedömning varken kan ifrågasättas med utgångspunkt från det faktum att beskattningsunderlaget skulle kunna bli för högt om finansiella kostnader tas med vid beräkningen av detsamma, eller med utgångspunkt från storleken av den skattebörda som kan drabba koncernen, och inte heller på grund av den omständigheten att ett centrum kan beskattas utan att ha redovisat någon vinst”. Domstolen ansåg vidare att den befrielse från fastighetsskatt som gäller för samordningscentrumen ger dem en ekonomisk fördel, och att ”den omständigheten att endast fem procent av samordningscentrumen faktiskt åtnjuter fördelen, medan alla övriga är hyresgäster på sina fastigheter, inverkar inte på denna bedömning eftersom valet mellan att äga och att hyra en fastighet uteslutande följer nämnda centrums vilja”.

(133) Om vissa koncernföretag får en nackdel kan det enligt den rättspraxis som det hänvisas till ovan inte automatiskt uteslutas att detta inte leder till en fördel för ett annat företag i koncernen.

Statliga medel

(134) I detta fall anser kommissionen att den fördel som beviljats av staten genom en lägre skatt (ett avdrag på 50 procent av det beskattningsbara beloppet) måste betraktas som en förlust av skatt som motsvarar förbrukning av statens medel i form av skatteutgifter.

Snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(135) Eftersom stödmottagarna är företag som är verksamma inom flera olika ekonomiska sektorer på marknader som är öppna för konkurrens, kan åtgärden snedvrida konkurrensen mellan medlemsstaterna och påverka handeln inom gemenskapen.

(136) Stöd som är avsett att befria ett företag från kostnader som det normalt skulle ha behövt bära i sin dagliga förvaltning eller verksamhet snedvrider i princip konkurrensvillkoren ([41]). Dessutom har det fastställts i domar att beviljande av stöd till ett företag som är verksamt på gemenskapsmarknaden kan orsaka snedvridning av konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna ([42]).

(137) Följaktligen anser kommissionen, utan att det är nödvändigt att genomföra en ekonomisk analys av den rådande situationen på de berörda marknaderna ([43]) och med tanke på att det skattesystem som har införts av Ungern leder till att de ekonomiska aktörer som utnyttjar systemet stärks jämfört med andra aktörer som konkurrerar i handeln inom gemenskapen, att ordningen påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider konkurrensen mellan dessa aktörer.

(138) Mot bakgrund av ovanstående överväganden anser kommissionen vidare att det koncerninterna ränteavdrag som föreskrivs i lag LXXXI från 1996 om företagsskatt och utdelningsskatt utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

([41]) Mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s I-6857, punkt 30, samt den rättspraxis som citeras där.

([42]) Mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkterna 11–12.

([43]) Mål C-372/97, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-3679, punkterna 44–45. När det gäller den ifrågavarande ordningens olaglighet, se punkterna 153–155.

VII.2 **Klassificering av stödet som olagligt eller befintligt stöd**

(139) I bilaga IV.3 till anslutningsakten fastställs att följande stödordningar och enskilda stöd som genomförs i Ungern före anslutningsdatumet och som fortfarande är tillämpliga efter det datumet vid anslutningen måste betraktas som befintligt stöd i den mening som avses i artikel 88.1 i EG-fördraget:

a) Stödåtgärder som trätt i kraft före den 10 december 1994.

b) Stödåtgärder som anges i tillägget till bilaga IV.

c) Stödåtgärder som före anslutningsdatumet bedömdes av det ungerska kontoret för övervakning av statligt stöd (SAMO) och befanns vara förenliga med gemenskapens regelverk, och som kommissionen inte hade några invändningar mot på grund av allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med den inre marknaden.

(140) I bilaga IV.3 fastställs vidare att alla åtgärder som fortfarande är tillämpliga efter anslutningsdatumet och som utgör statligt stöd som inte uppfyller de villkor som anges ovan ska anses utgöra nytt stöd vid anslutningen vid tillämpningen av artikel 88.3 i EG-fördraget.

(141) Den ifrågavarande åtgärden trädde inte i kraft före den 10 december 1994, och angavs därför inte i tillägget till bilaga IV.3 till anslutningsakten. Den omfattades inte heller av övergångsordningen vid anslutningen.

(142) De ungerska myndigheterna och Amerikanska handelskammaren anser att denna bilaga endast innehåller bestämmelser om stöd som trätt i kraft och som granskats före det anslutningsdatum som anges i artikel 1 b i i förordningen om tillämpningsföreskrifter ([44]). Till följd av detta bör de bestämmelser som föreskrivs i artikel 1 b ii–v i förordningen också beaktas för att identifiera befintligt stöd.

(143) Kommissionen instämmer i denna tolkning av bilaga IV till anslutningsakten. Den bekräftas också av ordalydelsen i artikel 1 b i i förordningen om tillämpningsföreskrifter. Till följd av detta anser kommissionen att stödets befintliga art bör bedömas i enlighet med artikel 1 b ii–v i förordningen om tillämpningsföreskrifter.

(144) När det gäller tillämpningen av artikel 1 b ii och iii håller inte kommissionen med Ungern om att den ifrågavarande åtgärden godkändes av kommissionen, eftersom den inte anmäldes i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget och artikel 2 i förordningen om tillämpningsföreskrifter.

([44]) Förordning (EG) nr 659/1999.

(145) Kommissionen anser vidare att artikel 1 b iv inte heller gäller eftersom det stöd som beviljats enligt ordningen inte omfattas av begränsningsperioden på tio år.

(146) När det gäller artikel 1 b v gäller inte denna bestämmelse för den ifrågavarande åtgärden eftersom man inte kan anse att det koncerninterna räntesystemet inte utgjorde statligt stöd vid den tidpunkt då det trädde i kraft och blev stöd till följd av utvecklingen av marknaden.

(147) Kommissionen konstaterar emellertid att den granskade åtgärden har vissa likheter med det belgiska systemet för samordningscentrum (BCC). I detta avseende är det värt att påminna om kommissionens tidigare beslut av den 2 maj 1984 ([45]) och den 9 mars 1987, där kommissionen ansåg att det belgiska systemet inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

(148) Precis som för de belgiska samordningscentrumen, som endast var tillämpliga för multinationella företag, fann kommissionen på grundval av de uppgifter som lämnats av de ungerska myndigheterna att de huvudsakliga stödmottagarna för den här åtgärden också var multinationella företag. Dessutom har den ungerska ordningen andra likheter med den belgiska ordningen eftersom båda åtgärderna rör beskattning av koncerninterna verksamheter.

(149) Till följd av detta var det inte självklart att denna åtgärd som berör koncerninterna verksamheter skulle anses utgöra stöd vid den tidpunkt när åtgärden trädde i kraft.

(150) Ungern påpekar att det ungerska kontoret för övervakning av statligt stöd (SAMO) granskade åtgärden sommaren 2002, innan den antogs. Mot bakgrund av tillämplig rättspraxis och det tidigare kommissionsbeslutet om BCC-systemet drog SAMO slutsatsen att åtgärden inte utgjorde statligt stöd och anmälde därför inte ordningen till kommissionen.

(151) Trots att åtgärden inte utgjorde statligt stöd vid tidpunkten för genomförandet anser kommissionen att SAMO, p.g.a. de mycket speciella omständigheterna i det här fallet och särskilt med tanke på tidpunkten, dvs. före anslutningen, och kommissionens tidigare beslut från 1984 och 1987 om den belgiska ordningen,

([45]) Även om detta beslut inte offentliggjordes fanns det en hänvisning till det i den 14:e konkurrensrapporten och i ett svar på en parlamentsfråga som offentliggjordes 1991 om att kommissionen inte hade haft några invändningar mot ordningen i fråga.

inte hade något skäl att anse att åtgärden utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, särskilt med tanke på att åtgärden antogs innan kommissionen omprövade sin ståndpunkt om den belgiska ordningen ([46]). Kommissionen anser därför att det föreligger ett antal exceptionella omständigheter som tyder på att de ungerska myndigheterna kan ha misstagit sig när de ansåg att åtgärden inte utgjorde statligt stöd före anslutningen. Under sådana omständigheter hade Ungern vid den tidpunkt när åtgärden antogs giltiga skäl att inte anmäla åtgärden till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i den övergångsordning som föreskrivs i bilaga IV till anslutningsakten.

(152) Kommissionen konstaterar vidare att varken åtgärdens tillämpningsområde eller vikten av den fördel som åtgärden medför ändrades i någon betydande utsträckning efter Ungerns anslutning. Såsom nämns i skäl 14 i detta beslut infördes visserligen vissa förändringar. De bestod emellertid huvudsakligen av tekniska justeringar för att antingen inbegripa vissa företag som inte fanns i Ungern före anslutningen (Europabolag och europeiska kooperativa föreningar) eller för att undanta vissa andra företagstyper som avskaffades (riskkapitalbolag). Den ifrågavarande åtgärden ändrades följaktligen inte på något betydande sätt efter Ungerns anslutning till EU, och måste följaktligen anses utgöra befintligt stöd.

VIII. **SLUTSATS**

(153) Till följd av de särskilda omständigheterna i detta fall och det föranslutningssammanhang som beskrivs ovan måste ordningen för koncernintern ränta anses utgöra befintligt stöd i enlighet med artikel 1 b v i förordning (EG) nr 659/1999.

(154) Eftersom förfarandet för befintligt stöd fastställs i artiklarna 17–19 i samma förordning är detta förfarande, som inleddes den 21 mars 2007, överflödigt.

(155) Eftersom de ungerska myndigheterna redan hade antagit beslutet om att avskaffa ordningen från och med den 1 januari 2010 ser kommissionen inget skäl att inleda det samarbetsförfarande som föreskrivs i artikel 17 i förordningen om tillämpningsföreskrifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens beslut av den 21 mars 2007 om att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på den ordning som genomförts av Ungern för beskattning av koncernintern ränta är överflödigt, eftersom den ifrågavarande ordningen måste anses utgöra en befintlig stödordning.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Ungern.

Utfärdat i Bryssel den 28 oktober 2009.

På kommissionens vägnar
Neelie KROES
Ledamot av kommissionen

([46]) Se fotnot 19. När det gäller befintligt stöd är det viktigt att påpeka att det endast är slutliga beslut från kommissionen som får rättslig verkan (se mål T-276/02, Forum 187 ASBL mot kommissionen).